

„Egy hangszer voltam az Isten kezében”

*Ez a Juhász Gyula idézet a címe
Havasi János könyvének Pécsi Géza pályaképéről*

Pécsett, a Kulcs a Muzsikához Kiadónál jelent meg 2011-ben, a számtalan fényképpel dokumentált, 292 oldalas életrajz. A könyv szerzője a *Preludium* névvel jelzett előszóban írja: „Pécsi Géza a lelkét kitette azért, hogy olyan zenei, mi több: érzelmi nevelési módszerrel gazdagítsa a magyar iskolaügyet, amely lehetővé tenné, hogy a középiskolai korosztály akkoriban legnagyobb részét kitevő szakmunkástanuló réteg ne szakbarbárként kerüljön ki az iskolapadból, illetve a tanműhelyből.” A fél évszázadon keresztül lankadatlan erővel és lelkesedéssel működő Pécsi Gézát élete során a szakma osztatlan elismerése és a Hivatal meg-meglendülő gáncsoskodása kísérte.

A fejezet-címei sokatmondóak: *Tani-tani* (utalás József Attilára), *Kulcs a muzsikához*, *Caritas*, *A háttér*, *És a barátok*. Az első fejezetben a pályakezdést ismerheti meg az olvasó, van abban büntetésből sikertörténet, „sötét egyházi ügy és következményei”, továbbá az elszenvedett „Infarktus utáni lábadozás”. E sorok írója abban a különleges helyzetben volt, hogy éppen az előbb említett felépülés időszakában, Sopronban találkozott Pécsi Gézával, s hallhatta a fájdalmas történetet egyenesen a szenvedő főszereplőtől, ahogy mondják: első kézből.

A második fejezet látszólag sikertörténet, „A kulcs a muzsikához”, *verba volant, scripta manet*, mondja a latin közmondás – a szó elszáll, az írás megmarad – ma is él, hasznos, fontos, akkoriban új távlatokat nyitott. Csak ha elmélyedünk az események leírásába akkor láthatjuk, hogy a megtett út nem volt könnyű.

A harmadik fejezet új arcáról mutatja be Pécsi Gézát, de mondhatjuk azt is, hogy az egész kiterjedt Pécsi családot. A szenvedőkön való segítség mindig időszerű minden társadalomban, minden korban, csak nem mindenki érez elhivatottságot a cselekvő könyörületre. Az egyszemélyes segítségből az évek folyamán tartós családi akció lett. Bárcsak sokan követnék példájukat! Nem tartanánk ma ott, ahol vagyunk.

Ezek után a negyedik fejezet a családtagok történetével, jellemzésével, bemutatásukkal foglalkozik. Úgy tűnik, hogy a *pater familias* etalonként szolgált, de kisugárzott egyénisége a családon kívülre, az őt körülvevő barátokra is. A könyv ez utóbbiakat szintén sorra bemutatja.

Pécsi Géza életútjának olvasása bőven ad alkalmat az elgondolkodásra. Az egyes fejezetek alcímei összefoglalót jeleznek az életműről: „tankönyv születik, nem elég megírni: terjeszteni is kell, majdnem elveszett illúziók,

hosszú vajúdas után végre eredmény, a bogádi vesszőfutás, Végvári harcok” stb. Megkésve ugyan, de kitüntetések is születtek, annak ellenére, hogy – a könyv szerzőjét idézve – „szélmalomharcot vív a mindenkori hatalommal szemben, meg nem értés és gáncsoskodás kíséri munkáját.”

A sorok között olvasva egyre-másra megnyilatkozik a tanítványok, sorstársak, harcostársak szeretete, megbecsülése. Felbecsülhetetlen ennek értéke, szinte túlnő a hivatalos elismeréseken. Már Kodály Zoltán megmondta 60 évvel ezelőtt:

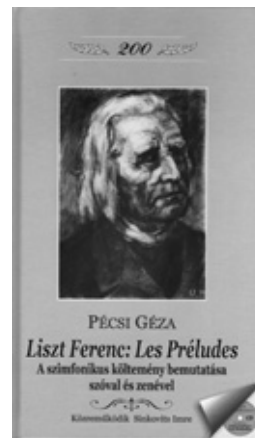
„Minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, hazájának szolgálni tud. Az igazi művészet az emberiség emelkedésének egyik leghatalmasabb eszköze, s aki azt minél több embernek hozzáférhetővé teszi az emberiség jótévője.”

Ilyen kortársunk az, akit az imént ismertetett könyv bemutat.

Szőnyi Erzsébet

Pécsi Géza: *Liszt Ferenc: Les Préludes*

Liszt születésének 200-ik évfordulójának tiszteletére jelentette meg e kiadványt a Pécsi – Kulcs a Muzsikához Kiadó.

Liszt Ferenc műve minden emberhez szól, ezt vallja Pécsi Géza, – Liszt Ferenc: Les Préludes A szimfonikus költemény bemutatása szóval és zenével – című könyv bevezetőjében.

E különleges kis könyv megismertetése előtt derítsünk fényt a Kiadó nevére. Sokak által ismert ez a cím. **25 éve** jelent meg először **Kulcs a Muzsikához** címmel Pécsi Géza könyve – a Tankönyvkiadó gondozásában – az általános iskolák 5-8 osztálya, és a középfokú iskolák számára, *Bárdos Lajos* ajánlásával: